

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016316698

Дата перевірки:
04.06.2024 02:15:54 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
04.06.2024 11:26:54 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: **Флорескул_курсова робота**

Кількість сторінок: 13 Кількість слів: 2402 Кількість символів: 18838 Розмір файлу: 27.19 KB ID файлу: 1016114367

2.16% Схожість

Найбільша схожість: 0.42% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1016098148)

1.75% Джерела з Інтернету

12

Сторінка 15

0.75% Джерела з Бібліотеки

2

Сторінка 15

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РОЛІ ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ В СОЦІАЛЬНІЙ ДОПОМОЗІ БЕЗРОБІТНИМ

1.1. Поняття безробіття та його причини виникнення

Безробіття є однією з найбільш актуальних соціально-економічних проблем сучасного світу, і його розуміння та аналіз є ключовими для розвитку ефективних стратегій боротьби з цим явищем. Поняття безробіття можна визначити як ситуацію, коли людина, здатна та готова працювати, не може знайти роботу, яка відповідає її кваліфікації та очікуванням, і, відповідно, не отримує доходу від праці. Причини виникнення безробіття є складними та мають багато аспектів [2].

Однією з основних причин безробіття є економічні фактори. Економічні кризи, зростання інфляції, зменшення обсягів виробництва та реорганізація підприємств можуть призвести до звільнення працівників і, відповідно, збільшення рівня безробіття. Потужність та стійкість економіки мають значний вплив на зайнятість населення.

Іншою причиною є технологічний прогрес. Впровадження нових технологій та автоматизація виробництва можуть призвести до зменшення потреби у ручній праці та зростання безробіття серед працівників, чий вид діяльності стає застарілим або непотрібним.

Соціальні фактори також відіграють важливу роль у формуванні безробіття. Недоступність якісної освіти та навчання, дискримінація на ринку праці, нерівність у доступі до можливостей працевлаштування для різних соціальних груп можуть призвести до збільшення безробіття серед деяких сегментів населення.

Крім того, географічні та демографічні чинники також можуть впливати на рівень безробіття. Наприклад, зростання населення у великих

містах може створювати надлишок робочої сили та збільшувати конкуренцію на ринку праці.

Усі ці причини взаємодіють та впливають на рівень безробіття у суспільстві. Розуміння цих причин є важливим для розробки ефективних політик та програм зайнятості, спрямованих на зменшення безробіття та покращення стану ринку праці [4].

Історія людства свідчить про те, що проблема безробіття існує протягом багатьох епох і в різний час мала різні причини та відображала соціально-економічні умови того часу. Розглянемо кілька історичних аспектів виникнення безробіття в світі:

Середньовіччя: Протягом середньовіччя велика частина населення була зайнята у сільському господарстві, але існували й ремісничі та ремісничо-торгові центри. Безробіття в цей період було меншою проблемою, адже вся система була організована на засадах феодальної власності і суспільства структурованого за статевими та соціальними класами.

Період промислової революції: У 18-19 століттях внаслідок промислової революції в багатьох країнах Європи та США було відчутно збільшення безробіття. Механізація виробництва та перехід від ручної праці до машинної призвели до звільнення великої кількості робітників з мануфактур та сільського господарства.

Велика депресія: У 1929-1930 роках у США та інших країнах світу спалахнула Велика депресія. Збанкрутування банків, зниження виробництва та ріст безробіття стали серйозними проблемами для суспільства. Мільйони людей втратили роботу і опинилися без засобів до існування.

Сучасність: У сучасному світі проблема безробіття залишається актуальною внаслідок різноманітних факторів, таких як глобалізація, технологічний прогрес, економічні кризи, демографічні зміни та інші. Щоденно мільйони людей у всьому світі шукають роботу, і багато з них стикаються з труднощами в працевлаштуванні через різноманітні соціально-економічні обставини.

Відображенням цих історичних аспектів є не лише зміна кількості безробітних, а й еволюція господарських та соціальних систем, а також розвиток політик зайнятості та соціального захисту населення. Понимання історичних причин безробіття допомагає сучасним урядам та суспільству впроваджувати більш ефективні стратегії боротьби з цим соціально-економічним явищем.

1.2. Роль держави в регулюванні зайнятості

Зайнятість є ключовим елементом стабільного розвитку суспільства. Держава, в свою чергу, відіграє важливу роль у регулюванні зайнятості, спрямовуючи економічні та соціальні процеси з метою забезпечення повноцінного працевлаштування для всіх громадян. У цьому есе розглянемо ключові аспекти ролі держави в регулюванні зайнятості [9].

По-перше, держава виступає ініціатором та регулятором економічної політики, спрямованої на створення робочих місць. За допомогою податкових та інвестиційних стимулів, держава створює сприятливі умови для підприємств та підтримує розвиток тих галузей економіки, які мають потенціал для створення нових робочих місць.

По-друге, держава впроваджує програми активної зайнятості, спрямовані на підтримку безробітних у пошуку роботи та підвищення їхньої кваліфікації. Ці програми включають навчання та перепідготовку безробітних, програми стажування та підтримку самозайнятих осіб.

По-третє, держава регулює ринок праці шляхом прийняття законодавчих актів та нормативних актів, які захищають права працівників та роботодавців, забезпечують безпеку та гідні умови праці, а також регулюють умови працевлаштування.

По-четверте, держава виступає координатором соціальної політики, спрямованої на підтримку уразливих груп населення на ринку праці, таких як

молодь, жінки, люди з інвалідністю тощо. Це включає в себе заходи соціального захисту, стипендіальні програми, програми реінтеграції тощо.

Отже, роль держави в регулюванні зайнятості є надзвичайно важливою для стабільності та розвитку економіки та суспільства в цілому. Шляхом активної участі у формуванні економічної та соціальної політики, держава може забезпечити ефективне функціонування ринку праці та забезпечити достойні умови життя для всіх своїх громадян.

Регулювання зайнятості в різних країнах може відрізнятись залежно від соціально-економічних умов, політичних переконань та інституційних особливостей. Ось деякі загальні методи та підходи до регулювання зайнятості, які застосовуються у різних країнах, включаючи Україну [12]:

1. **Податкові стимули:** Деякі країни надають податкові пільги та інші фінансові стимули підприємствам, які створюють нові робочі місця або збільшують кількість працівників. Це може включати зменшення корпоративного податку, податкові кредити за створення робочих місць тощо.
2. **Програми активної зайнятості:** Багато країн впроваджують програми активної зайнятості, такі як навчання, перепідготовка та стажування безробітних. Ці програми допомагають підвищити кваліфікацію безробітних та покращити їх шанси на працевлаштування.
3. **Законодавче регулювання:** Уряди встановлюють законодавчі акти та нормативні акти, які регулюють умови праці, захищають права працівників та роботодавців, а також встановлюють мінімальні стандарти щодо оплати праці, робочого часу та умов праці.
4. **Сприяння самозайнятості:** Уряди можуть надавати підтримку та стимули для самозайнятих осіб, що сприяє розвитку малого та середнього бізнесу, а також сприяє збільшенню кількості робочих місць.
5. **Соціальний захист:** Багато країн надають соціальні виплати та допомогу безробітним у вигляді допомоги по безробіттю, медичного

страхування, пенсій тощо. Це допомагає зменшити соціальні наслідки безробіття та забезпечити мінімальний рівень життя для безробітних осіб.

Україна також використовує ці методи та підходи для регулювання зайнятості. Наприклад, уряд України регулярно впроваджує програми активної зайнятості та надає підтримку для створення нових робочих місць. Крім того, законодавство про працю встановлює права та обов'язки працівників та роботодавців, а також умови праці. Також існує система соціального захисту, яка включає в себе допомогу по безробіттю, пенсії, медичне страхування та інші види соціальних виплат.

1.3. Особливості соціальної допомоги безробітним через центри зайнятості

Центри зайнятості відіграють важливу роль у соціальній допомозі безробітним та сприяють їхньому працевлаштуванню. У цьому есе розглянемо основні особливості соціальної допомоги, яку надають ці центри, та їх вплив на суспільство та економіку.

По-перше, центри зайнятості надають безробітним доступ до інформації про вакансії та працевлаштування. Це включає в себе розміщення вакансій на веб-порталах, організацію ярмарок вакансій, підтримку при складанні резюме та пошуку роботи.

По-друге, центри зайнятості проводять різні програми активної зайнятості для безробітних. Ці програми можуть включати навчальні курси, тренінги з професійної перепідготовки, стажування та інші заходи, спрямовані на підвищення кваліфікації та шансів на працевлаштування.

По-третє, центри зайнятості можуть надавати фінансову допомогу безробітним у вигляді допомоги по безробіттю або інших видів соціальних

виплат. Це допомагає зменшити фінансовий стрес та забезпечити мінімальний рівень доходу для безробітних під час їхнього пошуку роботи.

По-четверте, центри зайнятості можуть здійснювати посередництво між безробітними та роботодавцями, допомагаючи обирати кандидатів для вакансій та організовуючи співбесіди та інтерв'ю.

Україна також має свою систему центрів зайнятості, які надають схожі послуги для безробітних. Уряд та місцеві влади активно співпрацюють з цими центрами для реалізації програм зайнятості та соціальної підтримки безробітних. Ці центри відіграють важливу роль у зменшенні безробіття та сприяють соціальному розвитку країни, забезпечуючи громадянам можливість працевлаштування та підтримки у складних економічних умовах [20].

Надання соціальної допомоги безробітним через центри зайнятості може включати різні види послуг і програм, спрямованих на підтримку та працевлаштування безробітних. Ось деякі типові види надання соціальної допомоги, які зазвичай здійснюються через центри зайнятості:

- Інформаційна підтримка:** Центри зайнятості надають безробітним інформацію про ринок праці, доступні вакансії, освітні та професійні програми, які можуть підвищити їхні шанси на працевлаштування. Це може включати консультації, розміщення інформації про робочі місця та професійні курси на веб-порталах центрів зайнятості.
- Професійна перепідготовка:** Центри зайнятості можуть організовувати навчальні та професійні курси для безробітних, спрямовані на розвиток нових навичок та компетенцій, які відповідають потребам ринку праці. Це може включати курси з комп'ютерних навичок, мов програмування, професійну підготовку в окремих галузях тощо.
- Пошук роботи:** Центри зайнятості допомагають безробітним у пошуку роботи, надаючи поради щодо складання резюме, підготовки до співбесід та ведення ефективного пошуку робочих місць. Вони можуть

організувати індивідуальні консультації та тренінги з розвитку навичок пошуку роботи.

4. **Фінансова допомога:** Деякі центри зайнятості можуть надавати фінансову допомогу безробітним у вигляді допомоги по безробіттю або інших соціальних виплат. Це може допомогти безробітним забезпечити мінімальний рівень доходу під час їхнього пошуку роботи.
5. **Підтримка при самозайнятості:** Центри зайнятості можуть надавати підтримку безробітним, які бажають розпочати власний бізнес або самозайнятість. Це може включати консультації щодо створення бізнес-плану, фінансову підтримку та навчання підприємницьких навичок.

Ці види надання соціальної допомоги через центри зайнятості спрямовані на забезпечення підтримки та підвищення шансів на працевлаштування для безробітних осіб. Це допомагає зменшити соціальні наслідки безробіття та сприяє соціальній інтеграції та економічному розвитку суспільства.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕНТРІВ ЗАЙНЯТОСТІ В УКРАЇНІ

2.1. Законодавча база діяльності центрів зайнятості

Центри зайнятості є ключовими установами для реалізації державної політики у сфері зайнятості та соціального захисту безробітних. Їх діяльність базується на законодавчих актах, які визначають їх функції, повноваження та відповідальність перед суспільством і громадянами. У цьому есе розглянемо ключові аспекти законодавчої бази діяльності центрів зайнятості.

По-перше, законодавство визначає статус та організаційну форму центрів зайнятості. В більшості країн центри зайнятості є державними установами або їх функції можуть бути делеговані неприбутковим організаціям, соціальним підприємствам або іншим установам. Законодавство також встановлює правовий статус цих установ, їхню організаційну структуру та процедури управління.

По-друге, законодавство визначає функції та повноваження центрів зайнятості. Це може включати розміщення вакансій, надання консультацій та підтримки безробітним у пошуку роботи, організацію навчальних та професійних курсів, фінансову допомогу та соціальну підтримку, підтримку при самозайнятості та інші види послуг [15].

По-третє, законодавство встановлює правила та процедури надання соціальної допомоги через центри зайнятості. Це може включати встановлення умов для отримання допомоги по безробіттю, критерії визначення безробіття, тривалість та розмір допомоги, порядок її виплати та умови її призначення.

По-четверте, законодавство регулює взаємодію центрів зайнятості з іншими установами та органами влади. Це може включати співпрацю з

навчальними закладами, підприємствами, органами соціального захисту, місцевими органами влади та іншими зацікавленими сторонами з метою забезпечення ефективної реалізації програм зайнятості та соціальної підтримки.

Україна також має свою законодавчу базу щодо діяльності центрів зайнятості. Законодавство визначає статус, функції, повноваження та відповідальність цих установ, а також встановлює правила надання соціальної допомоги та умови працевлаштування безробітних. Дотримання законодавчих норм є важливою передумовою для забезпечення ефективної та справедливої діяльності центрів зайнятості та підтримки безробітних у їхньому пошуку роботи та соціальній інтеграції.

2.2. Структура та функції центрів зайнятості в Україні

Центри зайнятості в Україні є ключовими установами, які відіграють важливу роль у забезпеченні працевлаштування та соціальної підтримки населення. Їх структура та функції регулюються відповідним законодавством та визначаються потребами суспільства. У цьому есе розглянемо основні аспекти структури та функцій центрів зайнятості в Україні.

По-перше, структура центрів зайнятості в Україні зазвичай має такий характер:

1. **Головне управління:** Це центральний орган, який забезпечує управління та координацію діяльності центрів зайнятості на рівні країни. Він встановлює загальні принципи та стратегію діяльності, розробляє програми та проекти у сфері зайнятості, а також забезпечує контроль за їх реалізацією.
2. **Регіональні відділення:** Ці відділення розташовані у різних областях та регіонах України і забезпечують реалізацію державної політики у сфері зайнятості на місцевому рівні. Вони надають послуги

безробітним, підприємствам та іншим зацікавленим сторонам у відповідності з місцевими потребами та умовами.

3. **Місцеві відділення:** Ці відділення функціонують на рівні міст та районів і забезпечують непрямий доступ до послуг центрів зайнятості для мешканців відповідних територіальних громад. Вони надають консультації, допомогу у пошуку роботи, організацію навчальних курсів та інші послуги на місцевому рівні.

По-друге, щодо функцій центрів зайнятості в Україні, вони можуть включати такі аспекти:

1. **Послуги для безробітних:** Центри зайнятості надають послуги, спрямовані на підтримку безробітних у пошуку роботи та підвищення їхніх кваліфікацій. Це може включати консультації, надання інформації про вакансії, навчальні та професійні курси, підготовку до співбесід, підтримку при самозайнятості тощо.
2. **Послуги для роботодавців:** Центри зайнятості допомагають підприємствам та організаціям знаходити кваліфіковану робочу силу. Вони надають послуги з розміщення вакансій, підбору кандидатів, організації ярмарок вакансій та інші види підтримки.
3. **Моніторинг ринку праці:** Центри зайнятості ведуть моніторинг ринку праці для виявлення тенденцій у зайнятості та розробки стратегій та програм у сфері зайнятості.

2.3. Організація та функціонування центрів зайнятості в країнах Європи та США

Центри зайнятості у країнах Європи та США є важливими установами у сфері зайнятості, які надають широкий спектр послуг для підтримки працевлаштування та соціальної інтеграції населення. У цьому есе

розглянемо організацію та функціонування цих центрів в зазначених регіонах [10].

Організація центрів зайнятості:

У більшості країн Європи та США центри зайнятості є державними або квазідержавними установами, які мають різні форми власності та управління. Вони можуть бути підпорядковані міністерствам праці та соціального захисту, агентствам зайнятості або іншим державним структурам, що відповідають за реалізацію політики у сфері зайнятості.

У країнах Європи та США центри зайнятості зазвичай мають регіональну або локальну структуру, з установами, що функціонують на рівні областей, міст або районів. Це дозволяє їм більш ефективно реагувати на місцеві потреби та особливості ринку праці.

Основні функції центрів зайнятості можна узагальнити наступним чином:

1. Послуги для безробітних:

- Надання консультацій та підтримки у пошуку роботи.
- Організація навчальних та професійних курсів для підвищення кваліфікації.
- Тренінги з розвитку навичок пошуку роботи та співбесід.
- Підтримка при самозайнятості та розвиток підприємництва.

2. Послуги для роботодавців:

- Розміщення вакансій та допомога у пошуку кваліфікованих працівників.
- Організація ярмарок вакансій та кар'єрних заходів.
- Консультації щодо найму персоналу та розвитку кадрів.

3. Моніторинг ринку праці:

- Збір та аналіз інформації про ринок праці, вакансії, безробіття та заробітні плати.
- Прогнозування тенденцій у зайнятості та розробка рекомендацій для політики зайнятості.

4. Соціальна підтримка:

- Надання фінансової допомоги безробітним у період пошуку роботи.
- Організація програм соціальної адаптації та психологічної підтримки.
- Реабілітаційні програми для осіб з особливими потребами.

5. Розвиток робочої сили:

- Професійна орієнтація та кар'єрне консультування.
- Програми стажування та підготовки молоді до вступу на ринок праці.
- Розвиток ініціатив для забезпечення доступу до праці для уразливих груп населення.

Ці функції забезпечують ефективне функціонування центрів зайнятості та сприяють зменшенню безробіття шляхом підвищення працевлаштування та розвитку робочої сили.

2.4. Шляхи покращення роботи центрів зайнятості для підвищення їхньої ефективності

Центри зайнятості відіграють важливу роль у забезпеченні працевлаштування та соціальної інтеграції населення. Проте для досягнення максимальної ефективності в їхній роботі потрібні постійні покращення та адаптація до змін у суспільстві та на ринку праці. У цьому есе розглянемо деякі шляхи покращення роботи центрів зайнятості для підвищення їхньої ефективності.

1. Вдосконалення послуг для безробітних:

Розвиток інноваційних методів та технологій для пошуку роботи, в тому числі використання онлайн-платформ та мобільних додатків.

Посилення індивідуалізації послуг з урахуванням потреб та навичок кожного клієнта.

Розширення співпраці з роботодавцями та підприємствами для створення нових можливостей працевлаштування.

Схожість

Джерела з Інтернету

12

2	https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/24423/3/Dyplom073_Gaenko_Vartanova.pdf	0.37%
3	http://www.interrel.chnu.edu.ua/res/interrel/2009.doc	0.33%
4	http://gnvp.ddpu.edu.ua/article/download/196206/196459	2 джерела 0.33%
5	https://dspace.onu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/79e93d61-1ea4-41ee-b0a9-27d10f2e8456/content	3 джерела 0.33%
6	http://lib.pnu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/16458/1/%d0%9d%d0%b0%d1%83%d0%ba%d0%be%d0%b2%d0%be	2 джерела 0.33%
7	http://univer.km.ua/sites/default/files/%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%B4%D	3 джерела 0.33%

Джерела з Бібліотеки

2

1	Студентська робота	ID файлу: 1016098148	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.42%
8	Студентська робота	ID файлу: 1015751849	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.33%